

DE BALANS

De balans portretteert artsen en hun drukke leven. Hoe combineren zij werk en privé? Heeft u hierover zelf een verhaal dat het vertellen waard is? Mail dan naar redactie@medischcontact.nl.

Als 8-jarige ontvluchtte **Darbaz Abbas** Irak. Hoewel hij twintig jaar lang niet wist of hij in Nederland mocht blijven, stroomde hij van het vmbo door naar de studie geneeskunde.

‘Iedereen ontmoedigde me om arts te worden’

Leeftijd: 31

Werk: anios afdeling
Heelkunde,
46 uur per week

Persoonlijk: woont samen met
Valesca Wangsawirana (27),
apotheker in het Medisch
Centrum Leeuwarden

GEVLUCHT

'Toen ik 8 jaar was vluchtten mijn ouders met mij en mijn broertje en zussen uit Irak. Na een lange en gevaarlijke zwerftocht door Europa belandden we in Nederland. Mijn ouders hebben veel opgegeven om ons een veiligere toekomst te geven. Maar meer dan twintig jaar lang bleef onze toekomst onzeker. We verbleven jarenlang in asielzoekerscentra en uiteindelijk in een woning voor asielzoekers in Grijskerk. Maar een verblijfsvergunning kregen we niet en een tijd lang waren we zelfs uitgeprocedeerd. Dat was een angstige tijd; we konden iedere dag worden opgepakt en uitgezet. Pas in 2009 kregen we een tijdelijke verblijfsvergunning dankzij een pardon. En sinds een jaar heb ik een Nederlands paspoort.'

VOLHARDEND

'Veel schoolervaring had ik niet toen ik op mijn negende naar school ging op Ameland. Het duurde een paar jaar voordat ik de Nederlandse taal onder de knie had. Pas in groep 7 en 8 kon ik voldoende meekomen om de lesstof te begrijpen. Ik werd heel lang laag ingeschat door al mijn docenten, ging naar het vmbo en deed daarna mbo-verpleegkunde. Als je mbo doet, denken mensen dat je daar hoort. Mijn droom was arts worden, maar iedereen probeerde me te ontmoedigen. Ze vonden mbo al heel knap en zeiden dat hbo-verpleegkunde veel te moeilijk zou zijn voor me. Geen van de docenten zei: laten we eens kijken hoe je dat kunt bereiken. Ik ben blij dat ik – op dit punt – koppig was en nooit naar anderen heb geluisterd.'

WERKEN

'Toen ik hbo-v had afgerond ben ik cursussen gaan doen om uiteindelijk via zijinstroom te kunnen beginnen met de opleiding geneeskunde in Groningen. Omdat ik de Nederlandse nationaliteit niet had, moest ik de studie zelf betalen – deels met financiële steun van het UAF. Ik studeerde en werkte zeven dagen per week van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. In de weekenden werkte ik als verpleegkundige – ook toen ik coassistent was. En ik verdiende bij door klussen te doen voor het bedrijf van mijn zus. Gelukkig mócht ik inmiddels werken; want dat mag niet als je geen verblijfsvergunning hebt. In februari 2018 ben ik afgestudeerd. Ik werk nu fulltime als anios in het UMCG en hoop de opleiding chirurgie te kunnen gaan doen. Ik hoop dat mijn leeftijd geen roet in het eten zal gooien.'

ONTSPANNING

'Ik ben eraan gewend geraakt ál mijn tijd efficiënt in te delen. Ieder moment van de dag grijp ik aan om te werken of kennis op te doen. Ik sta mezelf geen dooie momenten toe. En als er een gaatje is, ga ik iets leuks doen met mijn vriendin, die apotheker is en het gelukkig óók heel druk heeft. We maken een wandeling, gaan naar het theater of de bioscoop. Zelf ontspan ik als ik teken – maar daar kom ik te weinig aan toe. Ik loop een keer per week hard en zou dat vaker willen doen.'

BALANS?

'Nu ik ben afgestudeerd, heb ik drie van de vier weekenden vrij. Opeens kom ik ook echt aan vrije tijd toe. Ik voel me perfect in balans.' **Simone Paauw**